

Nr: AC 2303 19318

Het College van Beroep voor de Examens,

Prof. mr. P.J.J. Zoontjens, voorzitter, E.A. Duyster-Went, RA en mw. N. Hol, leden

BESLISSING inzake het beroep van [REDACTED] hierna te noemen “appellante”, ingesteld bij schrijven van 14 maart 2023, tegen de beslissing van 10 maart 2023 van de toelatingscommissie, namens de decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, hierna te noemen “verweerder”, waarbij aan appellante is meegedeeld dat haar verzoek om toelating tot de master *International and European Law* is afgewezen.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 10 maart 2023 is door verweerder aan appellante meegedeeld dat haar verzoek om toelating tot de master *International and European Law* is afgewezen, aldaar het bachelordiploma van appellante academisch niet vergelijkbaar is met een Bachelor Rechtsgeleerdheid, behaald aan een Nederlandse onderzoeksuniversiteit. Appellante zou derhalve niet voldoen aan de minimale toelatingseisen. Het diploma zou zijn beoordeeld volgens gestelde richtlijnen van het NUFFIC. Tegen dit besluit is het beroep van 14 maart 2023 gericht. Bij schrijven van 15 maart 2023 is verweerder verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Op 4 april 2023 heeft er geen gesprek plaatsgevonden, maar heeft dit niet geleid tot een oplossing van het geschil. Bij schrijven van 11 april 2023 heeft verweerder een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld tijdens de zitting van 15 juni 2023, alwaar appellante is verschenen. Verweerder is niet bij de zitting verschenen.

II. Motivering

Standpunt van appellante

Appellante heeft zich volgens de stukken en het verhandelde ter zitting zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellante kan zich niet met het besluit verenigen, omdat zij van mening is dat zij wel voldoet aan de gestelde toelatingseisen. Vorig jaar heeft appellante eveneens een verzoek tot toelating gedaan, waarbij appellante voorlopig was toegelaten. Het verzoek is uiteindelijk afgewezen omdat de door appellante verschaft documenten niet goed waren geverifieerd. Deze documenten waren door appellante, op verzoek van verweerder, zelf aangeleverd. Normaliter zou deze verificatie bij de vooropleiding moeten worden gevraagd en niet via de student, zoals het geval was geweest bij appellante. Appellante acht het nu dan ook zeer tegenstrijdig dat een herhaalde aanvraag bij dezelfde school die haar eerst voorlopig had toegelaten, in afwachting van verificatie van haar vorige school, nu stelt dat het door appellante behaalde bachelorcertificaat (Bachelor of Arts degree in Information Studies and Political Science) niet vergelijkbaar is met een Bachelor Rechtsgeleerdheid, behaald aan een Nederlandse onderzoeksuniversiteit, waarmee appellante zich in 2021/2022 heeft aangemeld en waarmee zij voorwaardelijk was toegelaten. Ten tweede stelt appellante dat er een fout is gemaakt bij het hanteren van de NUFFIC-richtlijnen. Blijkens deze richtlijn zou (p.4) omschreven staan dat een bachelordiploma van 4 jaar in Ghana gelijkstaat aan een bachelorgraad in het hbo of 2 jaar WO in Nederland, echter zou een bachelorgraad van 6 jaar in Ghana gelijkstaan aan een 4 jaar WO in Nederland. Appellante stelt een 4-jarig programma te hebben afgerond (120 kredieturen) met een hoger cijfer (2,76) dan het gemiddelde (4). Vervolgens heeft appellante een ‘Post First Degree Law Program LLB’ voor 2 jaar gevolgd (84 kredieturen) met een gemiddelde van 2.33 van 4. Cumulatief gezien zouden de gecombineerde programma’s 6 jaar aan bacheloropleidingen aan de Universiteit van Ghana beslaan, waardoor appellante een totaalscore van 5,09 van de 8 krijgt. Hetgeen eveneens bovengemiddeld zou zijn. Appellante zou hiermee dus voldoen aan de NUFFIC-eisen. De beweringen

van verweerder zouden daarmee onjuist zijn, aldaar appellante wel voldoet aan de minimale toelatingseisen.

Appellante heeft naar behoren het vak 'Professional Law' gevolgd en is ook geslaagd voor de Ghanese 'Bar' in 2009, waardoor appellante beschikt over een praktijklicentie om als advocaat te mogen optreden. Appellante heeft tijdens haar opleiding voldoende kennis opgedaan en kan dit heden toepassen in de praktijk. Appellante acht de gemaakte keuze van verweerder als onjuist.

Masterprogramma's zouden kansen moeten bieden om nieuwe dingen te leren, zelfs voor mensen zonder juridische achtergrond. Een kans tot het volgen van deze master zou de kennis van appellante vergroten, hetgeen ook de integratie van appellante zou bevorderen. De genoten vooropleiding van appellante behoort tot de top 30 in Afrika en werkt samen met ongeveer 107 partnerinstellingen in meer dan 36 landen over de hele wereld. Het verraste appellante dan ook ten zeerste toen zij de afwijzingsbrief ontving. Appellante stelt dan ook dat haar verzoek opnieuw zou moeten worden beoordeeld, met inachtneming van de door haar aangedragen gronden en stukken.

Standpunt van verweerder

Verweerder heeft zich blijkens de stukken, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Volgens verweerder voldoet appellante niet aan de toelatingseisen om te kunnen worden toegelaten tot de master. Appellante zou op 14 februari een verzoek hebben gedaan voor toelating tot de master *International and European Law*. Op 10 maart is appellante geïnformeerd over het afwijzende besluit. De aanvraag van appellante is ingevolge art. B3.4 van de OER 2022-2023 afwezen, aldaar haar bachelorsdiploma niet academisch vergelijkbaar is met een Rechtsgeleerdheid, behaald aan een Nederlandse onderzoeksuniversiteit. Het verzoek voldoet daarmee dus niet aan de door verweerder gestelde minimum toelatingseisen. Verweerder hanteert de door NUFFIC opgestelde richtlijnen. Een vierjarige bachelordiploma uit Ghana wordt meestal gezien als een gelijkwaardige 2-jarige universitaire WO-opleiding. Een tweejarige bacheloropleiding zou gelijkwaardig zijn aan een diploma vallend tussen de 2 en 3 jaar aan universitaire WO-opleiding, afhankelijk van de factoren als het individueel curriculum, studieresultaten en selectiviteit van de opleiding. Alleen een zesjarige bacheloropleiding mag worden gelijkgesteld aan 3 jaar WO, hetgeen vereist is voor toelating tot de master. Appellante stelt dat haar vierjarige en tweejarige opleiding samen gelijkwaardig zijn aan een zesjarige opleiding. Dit is volgens verweerder niet het geval. Beide bachelorsdiploma's zijn zogenoemde 'first cycle degrees', gecombineerd leidt dit niet tot een hoger niveau. Verweerder heeft, in lijn met het diplomawaarderingsadvies, de argumenten van appellante gewogen en heeft moeten constateren dat de opleidingen niet kunnen worden vergeleken met een Nederlandse bachelor Rechtsgeleerdheid. Beide diploma curricula bevatten geen onderzoek scriptie. Een onderzoek scriptie is een belangrijke factor in de academische voorbereiding op een masteropleiding. Daarnaast zijn de relatief lage behaalde studieresultaten in een onderwijssysteem dat niet voorselecteert in vergelijking met het Nederlandse VWO nog een reden om het diploma als niet-vergelijkbaar met een 3 jarige WO-opleiding te beoordelen. Daarnaast kan het Ghanees 'Barexamen' niet worden gezien als academische graad, maar als een praktijkexamen gerelateerd aan de advocatuur. Dit examen kan dan ook niet bijdragen aan het voldoen aan de academische toelatingseisen voor deze master. Verweerder stelt wel dat het correct is dat appellante in het studiejaar 2021/2022 voorwaardelijk was toegelaten voor dezelfde master, op basis van dezelfde diploma's. Bij deze evaluatie zijn diploma's en referenties met meer soepelheid gewogen en is er over het hoofd gezien dat een nadere weging van de diploma's benodigd was vanwege het ontbreken van een scriptie en de studieresultaten. Appellante is derhalve destijds voorwaardelijk toegelaten tot de masteropleiding. Aldaar appellante geen gewaarmerkte afschriften van de ingeleverde diploma's en transcripties kon verstrekken, is haar verzoek als onvolledig bestempeld en is appellante vervolgens afgewezen voor de master in juni 2021. Daarnaast is de masteropleiding een selectieve opleiding geworden in het academische jaar 2022/2023. Een selectiecommissie beslist nu welke studenten mogen deelnemen aan de masteropleidingen, hetgeen in het studiejaar 2021/2022 nog niet het geval was. Een automatische verlenging van haar voorwaardelijke toelating van vorig studiejaar is, ook indien appellante heden zou worden toegelaten tot de masteropleiding, gelet op de huidige selectieprocedure niet mogelijk. Aangezien appellante vorig studiejaar er niet voor heeft gekozen om te starten met de opleiding en voorwaardelijke toelatingen niet automatisch worden verlengd, moeten alle diploma's opnieuw bekeken en beoordeeld

worden. Hoewel verweerder de inconsistentie betreurt, acht hij het genomen besluit voor het studiejaar 2021/2022 een ongelukkige vergissing, maar handhaaft verweerder het besluit om appellante niet toe te laten tot de master die in het studiejaar 2023/2024 start. Verweerder is al overziend van mening dat appellante niet toelaatbaar is tot de master. Verweerder ziet al overziend verder dan ook geen aanleiding om het besluit te herzien.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. In artikel 7.30b van de WHW zijn de toelatingseisen voor de masteropleidingen vastgelegd. Hierin is - voor zover hier van belang – het volgende bepaald:
 1. *Voor de inschrijving voor een masteropleiding in het wetenschappelijk onderwijs of voor een masteropleiding in het hoger beroepsonderwijs geldt als toelatingseis:*
 - a. *het bezit van een graad Bachelor in het wetenschappelijk onderwijs onderscheidenlijk een graad Bachelor in het hoger beroepsonderwijs; of*
 - b. *het bezit van kennis, inzicht en vaardigheden op het niveau van een graad Bachelor in het wetenschappelijk onderwijs onderscheidenlijk een graad Bachelor in het hoger beroepsonderwijs.*
 2. *Het instellingsbestuur kan naast de eisen, bedoeld in het eerste lid, kwalitatieve toelatingseisen vaststellen. Deze eisen worden opgenomen in de onderwijs- en examenregeling.*
 3. *(...)*
3. De decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid heeft nadere regels gesteld betreffende de vooropleiding en toelating in de Onderwijs- en Examenregeling voor de masteropleidingen van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid 2022-2023 (hierna: OER). In artikel A-2.2 is voor zover relevant het volgende opgenomen:

'Article A-2.2 – Previous education

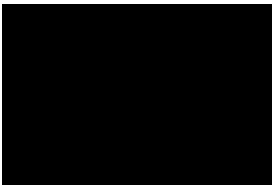
 - 1.*In order to qualify for enrolment in a Master's programme, a Bachelor's degree obtained in academic higher education is required. The requirements that the Bachelor's degree must meet are stipulated in section B.*
 - 2.*If a candidate does not hold a Bachelor's degree as referred to in subsection 1, the Admissions Board will assess the candidate's suitability for the programme based on the requirements stipulated in section B.'*
3. Het College stelt vast dat verweerder het verzoek van appellante om te worden toegelaten tot de master International en European Law terecht heeft afgewezen. Op basis van een beoordeling door Nuffic kan gesteld worden dat de vooropleiding van appellante niet gelijkgesteld kan worden aan een WO-bachelor. Zoals door verweerder betoogd kunnen twee bachelors niet opgeteld worden, het betreft twee bachelors die naast elkaar gelegd kunnen worden maar hierin ontbreekt een researchmaster waardoor deze opleidingen niet het benodigde niveau behalen om toegelaten te worden tot de master. Het College kan verweerder hierin volgen. Naar het oordeel van het College is daarmee voldoende vast komen te staan dat appellante op basis van haar aanmelding niet voldoet aan de eisen zoals vastgelegd in de OER. Verder stelt verweerder zich terecht op het standpunt dat de aanmelding beoordeeld moet worden aan de hand van de thans geldende toelatingseisen.
4. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat niet kan worden gezegd dat het bestreden besluit strijd oplevert met het recht. Het beroep tegen dit besluit is ongegrond.

III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid;
 - het College van Bestuuren wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 16 augustus 2023

mr. M.M. de Roon
secretaris

prof. mr. P.J.J. Zoontjens
voorzitter

Tegen deze beslissing kunt u binnen 6 weken beroep instellen bij de **Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State**, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.